

melser at bevare Vildtet. Det vil nemlig sige, at den højtærede Minister ønsker disse Dyr skudt i deres Rugeperiode. Den højtærede Minister, der jo er født paa Landet, kan ikke være uvidende om, at Gaasen lægger Æg baade i Februar og Marts og som Regel ruger i Marts. Naar den højtærede Minister vil give Lov til at skyde disse Dyr indtil 31. Marts, ønsker den højtærede Minister i Virkeligheden, at disse Dyr skal flygte hen paa mildere Steder, i denne Forbindelse Steder, hvor Rovdrift ikke er saa stærkt fremtrædende som hos den højtærede Minister, i det Øjeblik han skrev dette i sit Lovforslag. Ogsaa paa dette Omraade maa jeg bedrøve den højtærede Minister med, at vi absolut vil gaa mod det af ham foreslaaede.

For Dykændernes Vedkommende, der nu maa skydes fra 21. September til 31. Januar, foreslaar Ministeren, at man skal have Lov til at skyde dem fra 1. September til 31. Marts. Jeg vil sige om disse Ænder, at det er et noget vanskeligt Spørgsmaal at tage Stilling til. Dykænderne — naar jeg undtager Taffelænderne — ruger ikke her i Landet, de ruger højere Nord paa, særlig i Finland i overordentlig udstrakt Mængde. Herhjemme tages der om Vinteren Tusinder og atter Tusinder af dem i Fiskernes Garn, saa i og for sig vilde jeg mene, at enten man gav Lov til at skyde dem i den Tid, Ministeren foreslaar, eller ikke, blev der maaske fanget lige mange af dem. Men jeg mener, at naar man skal tage Stilling til dette Spørgsmaal, maa man dog i nogen Grad overveje, hvilke Hensyn man skylder sine Naboer mod Nord. Og jeg ved tilfældigvis, at man oppe i Finland er i høj Grad bekymret for disse Fugles Skæbne. Det er selvsagt, at man deroppe ser med stor Bekymring paa, at man hernede skyder og fanger disse Fugle i stor Udstrækning. Jeg vil derfor henstille til Ministerens nærmere Overvejelse, om man ikke af naboventlige Hensyn skulde undlade at gaa til denne Forøgelse af Jagttiden for Dykanden. I øvrigt har jeg og mit Parti principielt intet at indvende mod at gaa til en Forøgelse af Jagttiden for Dykanden, dog paa den absolutte Betingelse, at Taffelanden untages. Taffelanden yngler nu i større og større Udstrækning i vore større Moser og Søer — den har ikke gjort det tidligere. Det vilde derfor være absolut forkert at udstrække Jagttiden for denne Fugl; jeg henstiller til den højtærede Minister at lade denne gaa med ind under Fredningsbestemmelserne for Svømmeænderne til Gengæld for, at vi muligvis kan støtte

Ministeren i hans Bestræbelser for at komme Dykænderne mere til Livs.

Der er endnu et Par Fugle, som den højtærede Minister ikke holder ret meget af. Det er Gravanden og Lappedykkeren. Nu maa de skydes fra 21. September til 31. December, og Ministeren foreslaar, at de kan skydes fra 1. September til 31. Januar, det vil sige en Maaned før og en Maaned længere. Jeg vil gerne lægge et godt Ord ind for Gravanden. Det er mig ganske ubegribeligt, hvorfor man vil efterstræbe denne kønne Fugl, thi den er ikke værd at spise (Afbrydelse). Nej, det er den ikke. Ja, saa maa De have en meget daarlig Smag. Gravanden er for almindelige Mennesker en ganske overordentlig slet Føde, og dens Fjer vil ikke kunne opveje Udgiften til Patroner, naar man regner med det almindelige Forbrug af 3—4 Patroner for hvert Stykke nedlagt Vildt. Derfor vil jeg mene, at man snarere skulde indskrænke Jagttiden paa Gravanden, under ingen Omstændigheder udvide den. Hvad Lappedykkeren angaar, vil jeg sige, at denne Fugl ikke tiltager i Antal. Jeg vil antage, at den staar paa akkurat samme Antal, som da Jagtloven af 1922 blev vedtaget. Det er en køn og livlig Fugl, som pynter i vore Farvande. Jeg vil meget fraraade, at man udvider Jagttiden for denne Fugl med de to Maaneder, som Ministeren foreslaar. Men ogsaa for disse Fugles Vedkommende vil jeg pointere, at Ministeren altsaa under ingen Omstændigheder foreslaar Udvidelse af Fredningstiden, men Gang paa Gang bliver ved med at foreslaa Indskrænkninger.

Saa kommer jeg til Svanerne. De maa skydes fra 14. November til 15 April. Ministeren foreslaar her den meget betydelige Indskrænkning, at de kun maa skydes til 31. Januar, men til Gengæld vil han give Lov til at skyde dem, inden de er kommet fra Moderen, nemlig fra 21. September. Dette er en Gentagelse af det, jeg sagde før: Ministeren er stadig i Modstrid med sig selv. Dette at give Lov til at skyde Svaneunger fra 21. September er at give Tilladelse til at skyde dem, medens de endnu svømmer rundt paa Vandet uden at kunne vare sig for Jægeren, og det synes jeg dog ikke, man skulde komme ind paa. Man skal give Vildtet den Chance, som ligger i at bruge det Instinkt, som nu en Gang er nedlagt i det, og de Midler, som de nu en Gang er i Besiddelse af, til at unddrage sig Menneskene, og derfor maa man vente med at skyde Svaneungerne, indtil de har Vingernes fulde Brug: Saa kan den højt-